

læg beliggende på eller i tilknytning til rensningsanlægget, opgøres den afgiftspligtige vægt som 4 gange vægten af tørstofindholdet i slammet. Denne opgørelsesmetode er valgt for at undgå problemer med at afgrænse, hvornår tørringen af slammet er tilendebragt og forbrændingen påbegyndes i et kombineret tørrings- og forbrændingsanlæg, og for at imødekomme de praktiske problemer ved vejning af slam, der ikke transporteres til forbrændingsanlægget på lastbil, men f.eks. pumpes direkte ind i anlægget.

Det samlede tørstofindhold opgøres efter udrådning eller stabilisering af slammet. Tørstofvægten opgøres på baggrund af målinger af tørstofindholdet i repræsentative stikprøver, sammenholdt med målinger af den samlede slammængde. Af hensyn til præcisionen i målingerne af slammængden skal opgørelsen ske, mens slammet stadig har et relativt lavt tørstofindhold, dvs. inden afvanding, jf. den foreslåede § 10, stk. 3.

Omregningen fra tørstofmængde til afgiftspligtig vægt svarer til, at der betales afgift af slam med et tørstofindhold på 25 pct.

Af slam, der køres til affaldsforbrændingsanlæg eller slamforbrændingsanlæg uden for rensningsanlægget, betales afgiften efter slammets bruttovægt i overensstemmelse med lovens hovedprincip.

I overensstemmelse med affaldsafgiftslovens § 9 skal der betales afgift af alt affald, der tilføres registreringspligtige anlæg. Der skal med den foreslåede ændring af afgiftsloven således også svares afgift af ristestof, fedt og sand fra rensningsprocessen, der tilføres slamforbrændingsanlægget. For sådanne affaldstyper betales afgiften efter vægt efter reglerne i lovens § 10, stk. 1-2.

Ved slamforbrændingsanlæg forstås ud over egentlige slamforbrændingsanlæg også vådoxidationsanlæg. Endvidere er anlæg til pyrolyse af slam omfattet af registreringspligten, hvis der i anlægget sker afbrænding af den producerede olie eller gas.

Som hidtil er f.eks. kompostering og bioforgasning af spildevandsslam friholdt for affaldsafgift.

For at undgå, at afgiften på slam fører til, at der af afgiftsmæssige hensyn etableres selvstændige slamtørringsanlæg, foreslås det endvidere, at der skal betales tre gange sædvanlig afgift ved deponering eller forbrænding af tørret slam. Det tilstræbes herved, at der skal betales samme afgift ved forbrænding af afvandet slam, tørret slam og slam, der brændes på et slamforbrændingsanlæg.

Til nr. 6 og 7

Hovedreglen i den gældende lov om afgift af affald og råstoffer er, at et anlæg, der modtager affald til deponering eller forbrænding, er registrerings-

pligtigt, hvis anlægget modtager affald, der er anvist af en kommunalbestyrelse. Det præciseres, at det ikke er en betingelse for registreringspligten, at kommunalbestyrelsen har foretaget en aktiv anvisning. Registreringspligten indtræder uanset, om anlægget er et sædvanligt forbrændingsanlæg eller en almindelig kontrolleret losseplads, eller om der er tale om f.eks. et specialdepot eller et produktionsanlæg, hvor der medforbrændes affald.

Med forslaget præciseres det, at det er det modtagende anlægs faktiske håndtering af affaldet, og ikke ordlyden af den kommunale anvisning, der er afgørende for spørgsmålet om registreringspligt.

Kommunalbestyrelsens tilladelse til afbrænding af haveaffald m.v. betragtes ikke som en anvisning og udløser derfor ikke registreringspligt.

Sædvanlige genbrugs- og genanvendelsesvirksomheder, der ikke foretager forbrænding eller deponering af affald, er ikke registreringspligtige.

Anvendelse af affald i bygge- og anlægsarbejder udløser ikke registreringspligt, når anvendelsen sker i henhold til regler udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 5.

Der gælder i øjeblikket følgende regler om anvendelse af affald i bygge- og anlægsarbejder:

- Miljøstyrelsens cirkulæreskrivelse af 29. marts 1990 om genanvendelse af rent, sorteret bygningsaffald.
- Bekendtgørelse nr. 568 af 6. december 1983 om genanvendelse af slagger og flyveaske.
- Miljøstyrelsens cirkulæreskrivelse af 15. juni 1985 om anvendelse af opbrudt asfalt til vejbygningsformål.

Miljø- og energiministeriet planlægger at udstede en eller flere bekendtgørelser om anvendelse af uorganiske restprodukter i bygge- og anlægsarbejder. Bekendtgørelserne vil – ligesom de ovennævnte – fastsætte kvalitetskrav til de pågældende restprodukter og indeholde bestemmelser om, til hvilke formål og i hvilke mængder (f.eks. lagtykkelser m.m.) restprodukterne kan anvendes.

Affald, der bortskaffes i overensstemmelse med reglerne i sådanne særlige bekendtgørelser, er ikke omfattet af den kommunale anvisningspligt, jf. affaldsbekendtgørelsens § 1.

Derimod vil anvendelse af affald, der ikke er omfattet af særlig regulering i bygge- og anlægsarbejder, udløse registreringspligt, når anvendelsen kan sidestilles med deponering.

Dette gælder også anvendelse af affald, der ikke opfylder de kvalitetskrav, der er fastsat i de pågældende regler, samt anvendelse af affaldet til andre formål eller i større mængder end tilladt efter de pågældende regler.